

Stručná historie golfu v České republice

**Pohled z roku 1909
na staré karlovarské hřiště**

První golfové hřiště na území dnešní České republiky bylo postaveno v roce 1904 v Karlových Varech. Hned rok nato bylo otevřeno golfové hřiště v Mariánských Lázních. Obě tato hřiště byla určena hlavně pro zahraniční lázeňské hosty a místními hráči byla jen velmi málo využívána. Jejich existence před první světovou válkou nevedla prakticky k žádnému rozvoji domácího golfu. Z toho důvodu začátky golfu skutečně českého odvozujeme až od aktivity rodiny Ringhofferů těsně před první světovou válkou, která vyústila v úpravu soukromého pozemku u obce Volešovice na golfové hřiště. Na tuto soukromou aktivitu, která byla později zastřešena rodinným Ringhoffer Golf Clubem Volešovice, navázala aktivita širší, jejímž jedním z organizátorů byl též František Ringhoffer. Vyústěním této aktivity bylo založení prvního českého golfového klubu, a to v Praze v roce 1926 pod názvem Golf Club Praha (GCP). GCP si vybudoval

hřiště v Praze-Motole a v roce 1927 zde uspořádal první soutěž. Zcela nezávisle na obou již zmíněných aktivitách byla třetí, jejíž začátek spadá do roku 1923. V tomto roce si přivezla skupinka přátel z Anglie starý set golfových holí a na loukách u obce Stránčice začala se zkoušením golfu. Z této aktivity se v roce 1928 zrodil druhý český golfový klub, Golfový klub Lišnice (GKL), který si upravil pozemek u obce Lišnice na golfové

hřiště. Na konci roku 1931 se tyto kluby, spolu s jediným existujícím slovenským Golf Clubem Piešťany, sdružily do Golfového svazu ČSR (GS ČSR). Západočeské kluby z Karlových Varů a Mariánských Lázní do svazu při jeho založení nevstoupily. Předsedou GS ČSR byl zvolen František Ringhoffer, generálním tajemníkem byl Ing. Josef Charvát. V roce 1929 se mariánskolázeňské hřiště rozšířilo na osmnáct jamek a v Karlových Varech byla počata výstavba nového osmnáctijamkového hřiště.

**Snímek z otevření
mariánskolázeňského
hřiště králem
Eduardem VII. v roce 1905.**

Centrem českého golfu v období let 1927 až 1934 bylo hřiště v Motole. V roce 1930 se zde hrálo první národní mistrovství ČSR na rány o putovní Masarykův pohár. Vítězem se stal František Ringhoffer ml. V roce 1931 se vítězem téže soutěže stal

**Na lišnickém hřišti panoval
v předválečném období čilý
sportovní ruch.**

Sáša Schubert. Téhož roku se v Motole hrálo první meziklubové utkání mezi GCP a GKL, v němž lišničtí zvítězili 7:6. Od roku 1932 se z rozhodnutí GS ČSR hrála Mezinárodní amatérská mistrovství ČSR mužů a žen na jamky. V letech 1932 a 1933 se mistrovství mužů konalo v Motole, mistrovství žen v Piešťanech. V roce 1932 zvítězili Němec Stefan Samek a Maďarka Elisabeth von Szlávy, v roce 1933 Hanno Tonder a opět E.v.Szlávy. V roce 1934 musela být obě mistrovství pro špatný stav hřiště v Motole odvolána. Tento stav dal podnět k zahájení jednání GS ČSR s GC Marienbad o uspořádání mistrovství republiky na hřišti v Mariánských Lázních. Jednání byla úspěšná a tak v roce 1935 se na tomto hřišti konala hned tři mistrovství, první Otevřené mistrovství ČSR a obě mezinárodní amatérská. Vítězem Otevřeného mistrovství se stal skotský profesionál Mark Seymour, amatérským mistrem Jan Bečvář a mistryni opět E.v.Szlávy. V roce 1936

v Open v Mariánských Lázních zvítězil opět Mark Seymour, mezi amatéry byl nejlepší Američan J.W.Bailey. Mistrovství žen se nekonalo. V roce 1935 bylo otevřeno nové hřiště v Karlových Varech a v roce 1937 se zde konaly dvě první velké soutěže, obě Amatérská mistrovství ČSR. V nich zvítězili anglický hráč John de Bender a počtvrté E.v.Szlávy. Open se již potřetí konalo v Mariánských Lázních a jeho vítězem se stal tehdejší uznávaný nejlepší hráč světa Henry Cotton. V následujícím roce 1938 se místa obrátila, Open se konalo v Karlových Varech, amatérské mistrovství mužů v Mariánských Lázních. Vítězem Open se podruhé stal Henry Cotton, amatérským mistrem ČSR též podruhé Hanno Tonder. Mistrovství ČSR žen se konalo na nově otevřeném hřišti v Klánovicích, stavěném podle projektu Ing.Charváta. Mistryni se stala Luisa Raudnitzová. Koncem roku 1937 byla založena Evropská golfová asociace a jedním ze zakládajících členů byl i GS ČSR.

**Staré motolské hřiště
se rozkládalo na opačné
straně údolí než hřiště
dnešní.**

**Mariánské Lázně
poprvé hostily
mistrovství v roce 1935.**

V roce 1936 se obec českých klubů rozšířila o dva, Golf Club Brno (GCB) a Golf Klub Třemšín (GKT). Zatímco Brňané pro turnajovou hru využívali hřiště v Piešťanech, GKT si zřídil hřiště u obce Leletice, nedaleko kopce Třemšín, kde pořádal řadu soutěží včetně klubových mistrovství. Oba kluby vstoupily do GS ČSR.

Otevření nového klánovického hřiště v roce 1938 navazovalo na ukončení existence motolského hřiště v roce 1937. Po navázání spolupráce mezi GS ČSR a západočeskými kluby došlo i k jejich začlenění do svazu. V roce 1938 vznikla celostátní soutěž družstev, nazvaná Ringhofferův memoriál, která svým názvem reagovala na smrt Františka Ringhofferů ml. v roce 1937.

Na podzim roku 1938 došlo k okleštění republiky a odejmutí pohraničních území. Český golf tým ztratil možnost hry na třech hřištích, která spadala do odtržených území. Zůstaly tedy Klánovice, Líšnice a Leletice. V roce 1939 byla zahájena výstavba hřiště ve Svatce. Od roku 1939 se hlavní golfové dění odehrávalo v Klánovicích na velmi hezkém a dobře udržovaném lesním hřišti. 15.3.1939 byl zřízen Protektorát Čechy a Morava a zanikla republika. Přesto se ještě v tomto roce konalo Amatérské mistrovství republiky, při němž se uděloval Masarykův pohár. Mistrem se stal potřeť Hanno Tonder, mistryni Kitty Linhartová. Golfový svaz ČSR se přejmenoval na Českomoravský golfový svaz.

Válka, která vypukla 1.9.1939, samozřejmě ovlivnila i český golf. Nejvíce se to projevilo v tom, že řada předválečných golfistů přestala golf hrát a již se nikdy ke golfu nevrátila. Osud některých známe, osudy většiny však ne. Koncem roku 1940 zemřel předseda svazu F.Ringhoffer. Golf však přežíval, konaly se soutěže, i když méně obsazené. V tomto období zcela mimořádně herně vyrostl Hanno Tonder, který byl v domácím prostředí téměř bez konkurence. Nejvíce se mu přibližoval Karel Hynek, který svůj golf opíral o mimořádně vytržbený styl. První válečné mistrovství, kdy se uděloval již jiný pohár než Masarykův, vyhrál, při neúčasti Hanno Tondera, Karel Hynek. Vítězku ženského mistrovství bohužel neznáme. V následujících třech letech však vždy zvítězil Hanno Tonder, který již dosáhl úrovně hráče s plusovým hendikepem. Mistrovství žen vyhrála v roce 1941 Anna Strobachová, v roce 1942 Kitty Linhartová.

**Hanno Tonder (vlevo)
a František Ringhoffer ml.
patřili k nejlepším českým
hráčům předválečného
období.**

Represe po atentátu na zastupujícího říšského protektora R.Heydricha v květnu 1942 přivedly na popraviště řadu golfistů. Nejvíce jich bylo z Brna, z Líšnice to byl prezident klubu Ludvík Vaněk, z Golf Clubu Praha člen výboru Veleslav Wahl. Ten byl zatčen přímo na klánovickém hřišti. Klubovna hřiště byla zabrána pro účely okupační armády spolu s přilehlou částí hřiště. Do roku 1944 bylo hratelných pouze šest jamek. Od podzimu 1944, kdy bylo klánovické hřiště uzavřeno a leletické hřiště pro dopravní nedostupnost opuštěno, přežíval český golf až do konce války pouze na Líšnici. Během válečných let byli někteří golfisté vězněni, mezi nimi i Hanno Tonder.

**Nové karlovarské hřiště
udívalo hráče svojí
krásou a technickou
vyzrálostí.**

V prvních třech poválečných letech nabral rozvoj golfu v ČSR opět obrátky. První poválečné mistrovství mužů a žen se konalo v roce 1946 v Klánovicích a vítězi byli Karel Hynek a Mia McLaughlinová. Další mistrovství se již konala v Mariánských Lázních, kde hřiště z válečného zanedbání uvedla do dobrého stavu americká armáda. V roce 1947 se konalo první poválečné mezistátní střetnutí se Švýcarskem. Celostátní aktivity řídil Československý svaz golfu. V tomto roce se mistry stali Hanno Tonder a Věra Petersová. V též roce byl založen Golf Club Mariánské Lázně a to lidmi, kteří přišli osídlit vylidněné pohraničí. Jedním z nich byl i válečný letec a hrdina, Ivo Tonder.

Přišel únorový puč 1948 a s ním totalitní vláda komunistů. Změny života celé společnosti na sebe nenechaly dlouho čekat. V tělovýchově se to projevilo záhy po Vsesokolském sletu. Všechny kluby či sportovní spolky musely být zrušeny nebo se musely včlenit do celostátní totalitní organizace, maskující se názvem Sokol. A tak všechny golfové kluby se v zájmu zachování své existence staly oddíly tělovýchovných jednot Sokol, přidružených buď k výrobním závodům či úřadům tzv. lidosprávy. A tak Český golfový klub, vzniklý již dříve sloučením původního Golf klubu Třemšín s Golf Clubem Praha, se stal oddílem golfu závodního Sokola závodu Jana Švermy, Golfový klub Líšnice stal oddílem golfu Sokola Líšnice atd. Československý svaz golfu byl nahrazen Golfovým ústředím ČOS v čele s ústředním tajemníkem Arturem Štikou. V roce 1948 se klánovický klub herně posílil o nové členy z řad bývalých caddies. Tito hráči se

okamžitě zařadili mezi nejlepší hráče republiky.

Mistrem republiky v roce 1948 se stal v Mariánských Lázních Hanno Tonder, jméno mistryně bohužel neznáme. V roce 1949 senovými mistry republiky stali poprvé Miroslav Vostárek a mariánskolázeňská Adéla Novotná. V následujícím roce Adéla Novotná svůj mistrovský titul obhájila, mistrem se však již podeváté stal opět Hanno Tonder. Na konci roku 1950 byla zakázána hra na klánovickém hřišti a uzavřena klubovna. Tím prakticky skončil krátký život tohoto krásného a ještě nedostavěného hřiště. Pokus o jeho další otevření ztroskotal na aversi vládnoucí totalitní garnitury vůči golfu. Z rozhodnutí republikových tělovýchovných orgánů byl golf vyřazen v roce 1952 ze sportů a klánovické hřiště rozoráno a osázeno stromky. V roce 1952 byl také podniknut obdobný pokus o likvidaci golfu na Líšnici a v roce 1953 hrozilo rozorání i krásnému mariánskolázeňskému hřišti. Naštěstí k tomu nedošlo a Mariánské Lázně se staly na téměř deset let hlavním střediskem českého golfu.

Od roku 1938 se hlavním střediskem pražského golfu stalo hřiště v Klánovicích.

Hřiště v Mariánských Lázních bylo po válce zprovozněno americkou armádou.

Paradoxem totality byla skutečnost, že současně s likvidací jednoho golfového hřiště ve středních Čechách vyrůstalo pod rukama nadšených golfistů obnovované golfové hřiště v Karlových Varech. Od roku 1949, kdy byl založen golfový oddíl při Sokolu Karlovy Vary, docházelo k svépomocné obnově nejdříve zchátralého původního golfového hřiště v Karlových Varech, aby se záhy veškerá obnovitelská aktivita zaměřila na nové hřiště u obce Olšová Vrata. Původní golfové hřiště, postavené v roce 1904, již z válečné devastace obnoveno nebylo a zaniklo.

Padesátá léta minulého století byla pro existenci golfu v ČSR nejnebezpečnější. Totalitní moc v golfu spatřovala projev západního způsobu života, což bylo považováno za ideologickou diverzi. Proto golf byl jako „buržoasní sport“ na všech úrovních diskriminován. Jedinou výjimkou byl tolerantní postoj krajských tělovýchovných orgánů v západočeských lázních, které golfu ponechaly místo i ve svých tělovýchovných strukturách. Proto mohlo být každoročně konáno v Mariánských Lázních mistrovství v golfu, i když pod krycím názvem Pohár města Mariánských Lázní. V tomto období zcela bezkonkurenčně vládl českému golfu Miroslav Vostárek, který, kromě roku 1952, kdy se mistrovství nezúčastnil (v tomto roce zvítězil Vladislav Holan), zvítězil ve všech od roku 1951 až do roku 1956.

Přes válečná omezení se v Klánovicích konaly golfové soutěže až do roku 1943. Nejčastějším vítězem byl Hanno Tonder. Na snímku vlevo s pohárem pro vítěze mistrovství GCP spolu s Miroslavem Švestkou.

V roce 1956 bylo po 18 letech obnoveno mistrovství ČSR na rány. Iniciativa vzešla od karlovarských golfistů a mistrovství se konalo na jejich, ještě ne zcela obnoveném hřišti. V tomto mistrovství zvítězil pražský hráč Jiří David ml., v ženách Božena Mikutová. Zhruba v polovině padesátých let začal nástup dvou vynikajících českých golfistek, Hany Brožové-Chrástkové a Ludmily Plesníkové-Křenkové. Tyto dvě hráčky se v dalších sedmnácti letech přetahovaly o mistrovské tituly a jen výjimečně některý z těchto titulů přenechaly jiné hráčce. O zbývající mužské mistrovské tituly v padesátých letech se podělili Miroslav Vostárek, Karel Hynek, Ladislav Bartůněk st. a Jiří David ml.

V roce 1956 byla veškerá sjednocená tělovýchova zastřešena Československým svazem tělesné výchovy (ČSTV). Do této organizace byly včleněny pouze oba západočeské golfové oddíly, zatímco všichni pražští golfisté ze zaniklých Klánovic byly mimo a mimo byl i stále na klubové úrovni existující Golfový klub Líšnice. V tu dobu, po zrušení organizací Sokol, byli mimo oficiální tělovýchovné struktury i brněňští golfisté. V průběhu roku 1957 začala probíhat jednání o založení golfových oddílů při větších pražských tělovýchovných jednotách. V roce 1958 přijaly tři pražské jednoty do své struktury golfové oddíly. Byla to TJ Tatran Praha, TJ Dynamo Praha (později přejmenovaná na TJ Slavia Praha) a TJ Slavoj PZO. Golfové oddíly u prvních dvou byly tvořeny převážně z hráčů bývalých Klánovic, oddíl při TJ Slavoj PZO vznikl z kompletního bývalého GKL. V roce 1959 vznikla z iniciativy západočeských oddílů sekce golfu při Městském výboru ČSTV v Karlových Varech. Tím byl golf reprezentován alespoň na krajské úrovni.

Hanno Tonder a Miroslav Vostárek sváděli mezi sebou na mistrovství republiky urputné boje.

Šedesátá léta znamenala pro golf nový rozvoj. V roce 1960 bylo otevřeno po obnově osmnáctijamkové hřiště v Karlových Varech. Od tohoto roku se začala hrát i celostátní liga družstev, která se svým kolektivním pojetím přibližovala preferovaným sportovním formám. Postup přihlašování do ligy i veškeré náležitosti vykazované na jednotných formulářích ČSTV byly společné i s ostatními sporty. Od začátku šedesátých let začal v českém golfu dominovat Jiří Dvořák. První mistrovský titul získal v roce 1960 ve hře na rány. Od té doby kraloval

českému golfu dlouhých devatenáct let. Jeho nejtěsnějšími pronásledovateli byli bratři Jan a Jiří Kunštovi, dále ze začátku šedesátých let Jiří Staněk (dvakrát mistrem), Bohumil Landa a Jaroslav Dvořák (po jenom titulu). V ženském golfu vládly střídavě Hana Brožová a Ludmila Křenková.

Padesátá léta byla ve znamení potlačování českého golfu. Mariánsko-lázeňské hřiště se však jako místo ke slunění těšilo zájmu četných rekreativců.

V roce 1963 se po téměř ročním jednání včlenil golf organizačně do struktury ČSTV jako tzv. Řídící komise golfu, která však ještě nebyla na organizační úrovni vrcholných orgánů ostatních sportů. Předsedou této komise byl Miloslav Plodek.

V polovině šedesátých let využil český golf mírného politického „otevření“ a navázal sportovní kontakty se zahraničím. Na mezinárodní akce začali přijíždět golfisté ze Švédska, Rakouska a Německa a naši hráči několikrát vyjeli do ciziny k meziklubovým utkáním. Významná byla účast našich hráčů na nejprestižnější světové profesionální soutěži dvoučlenných družstev s názvem Canada Cup, později World Cup. V roce 1966 došlo konečně k úplnému uznání golfu jako sportu na stejné úrovni, jako sporty ostatní. Formálně to bylo uděláním rozhodnutím sekretariátu ÚV ČSTV, které přeměnilo Řídící komisi golfu na Ústřední sekci golfu ČSTV. Sekce golfu v té době zastřešovala 10 golfových oddílů. Ke stávajícím hřištím přibýlo golfové hřiště v Boskově u Semil a ve výstavbě bylo hřiště v Poděbradech.

Politické oteplení vyvrcholilo Pražským jarem v roce 1968. Těch pár měsíců Pražského jara lze v golfu směle přirovnat k silnému nadechnutí o dvacet let později. V ČSTV došlo k zakládání sportovních svazů s poměrně velkými pravomocemi. I golfisté založili Československý golfový svaz (ČGS). Předsedou svazu byl zvolen Miloslav Plodek. ČGS se záhy přihlásil za členu Evropské golfové asociace, organizace, na jejímž založení se československý golf v roce 1937 významně podílel a od které byl po dobu dvaceti let násilně vzdálen. K novému přijetí došlo v Londýně 25. října 1968. Mezinárodní kontakty v rámci Evropy se tím posílily a navíc začaly zájezdy českých seniorů do USA na seniorský turnaj do Colorado Springs. Byla zahájena jednání o obnovení hřiště v Klánovicích. Tento vývoj trval ještě zhruba přes sezónu 1969, pak nastalo opět utužování totalitní kontroly nad veškerou svazovou činností.

Sedmdesátá léta byla ve znamení hájení získaného postavení a obrany proti stále sílící zlovůli nadřazených orgánů. Nejmarkantněji se to projevilo na povolování zahraničních výjezdů. Stěžejními soutěžemi byla samozřejmě dvě mistrovství, na jamky a na rány a pak rozsáhlá celostátní soutěž družstev, liga, která měla několik výkonnostních úrovní. Na celostátní lize se nejlépe sleduje rozvoj golfu v tomto období. Do soutěže se zapojovala nová družstva jak ze stávajících, tak z nově se tvořících oddílů. Ke třem golfovým centrům, kterými byly Praha, Mariánské Lázně a Karlovy Vary se přidružila nová, Poděbrady, Semily a Ostrava. Zvláště Ostrava obohatila český golf o osmnáctijamkové hřiště v Šilheřovicích. Iniciátorem tohoto projektu byl Ing. Jan Cieslar. Ožila i dlouho ladem ležící Svatka, která se stala střediskem obnoveného brněnského golfu. V průběhu sedmdesátých let začala výstavba hřiště v Praze, kterou zabezpečoval nově založený Golf Club Praha. Tento klub, posílený sloučením s oddílem Slavia Praha, navázal na tradici předválečného GCP. Na Slovensku vznikl první poválečný golfový oddíl při TJ Elán Bratislava.

Velkou postavou českého golfu let šedesátých a sedmdesátých byl Jiří Dvořák. Na snímku první zprava spolu s Jiřím Kunštou (uprostřed) a Švédem Cullinem.

Dominantní hráčskou postavou byl i nadále Jiří Dvořák, který i v těchto letech získal 12 mistrovských titulů, poslední v roce 1979. O ostatních 8 se rozdělil Jan Kunšta a Arnošt Kopta po dvou, po jednom Jiří Kunšta a Jaromír Fuchs. Dva tituly si odvezli zahraniční hráči.

V ženách již bezkonkurenčně kralovala Ludmila Křenková, která z dvaceti možných titulů získala 14. Z ostatních šesti získala Hana Chrástková dva, Helena Kropáčová jeden, Amara Robětínová jeden a dva si odvezly zahraniční hráčky.

V polovině sedmdesátých let zemřel po těžké nemoci předseda ČGS Miloslav Plodek. V něm ztratil český golf neúnavného bojovníka za uznání a stabilitu golfu v rámci nepřátelsky naladěného prostředí sjednocené Tělovýchovy. Novým předsedou byl zvolen Doc. Ing.

Ivan Rais. Řízení golfu přejímal v situaci, kdy golf se již nemusel obávat náhlé likvidace, ale i nadále byl ohrožen výrazným nedostatkem finančních prostředků a normalizačním nezájmem složek, které k jiným sportům byly mimořádně šetrné. Československý golfový svaz se přejmenoval na Československý svaz golfu. V roce 1979 se podařilo díky obětavosti a nadšení řady golfistů uspořádat v Mariánských Lázních Mistrovství Evropy juniorů. Tato akce byla po organizační stránce neobyčejně úspěšná a všemi zúčastněnými družstvy kladně hodnocena. Po sportovní stránce pouze potvrdila, že bez širokých mezinárodních sportovních kontaktů není možné

Nejllepší českou hráčkou mnohonásobnou mistryní byla Ludmila Křenková.

V šedesátých letech došlo k opětovnému oficiálnímu uznání golfu za sport a silnému oživení golfových aktivit.

V roce 1968 byl založen Československý golfový svaz, jehož předsedou se stal Miloslav Plodek.

aspirovat na přední místa při měření sil s golfově rozvinutými evropskými zeměmi. Zvítězili hráči Irska, v jejich řadách hrál pozdější vynikající profesionální hráč Ronan Rafferty.

Od roku 1975 byl předsdou Československého golfového svazu Ivan Rais.

V osmdesátých letech k nám již pravidelně zajižděly velké skupiny zahraničních hráčů na Mezinárodní mistrovství na rány. Hlavní zásluhu měl na tom mezinárodní tajemník ČSG Hanuš Goldscheider, který měl s představiteli řady zahraničních golfových asociací velmi dobré vztahy. Nejpočetnější výpravy byly ze Švédska, Německa a Rakouska, přijížděli ale i hráči z Řecka, Jugoslávie, Velké Británie, Holandska, Francie, Švýcarska, Finska, Lucemburska, Dánska, ale i ze vzdálených USA, Austrálie, Kanady a Brazílie. Z pozdějších světových jmen jsme u nás hostili Němce Thomase Gögeleho a Dána Thomase Björma.

Domácí mistrovské tituly se již dělily mezi více hráčů. Byli to Miroslav Brtek 4 tituly, Jiří Kunšta a Pavel Fulín po 3 titulech, Jan Kunšta 2 tituly a po jednom Jiří Zavázal, Jan Juhaniak a Miroslav Němec. Pět mistrovských titulů si odvezli cizinci.

Přišel konec roku 1989 a s ním zásadní politické změny. Na jaře 1990 změnil ČSG své jméno na Československou golfovou federaci. Došlo i k volbě nového prezidenta, kterým se stal Ing. Milan Moučka, dřívější mnohaletý předseda sportovně-technické komise svazu. Nově založeny byly národní golfové orgány a to Českomoravského golfového svazu (ČMGS)

vedený prezidentem Pavlem Reslem a Slovenská golfová unie, v čele s prezidentem Ing. Jurajem Lupsinou. Současně byl zahájen proces osamostatňování golfových oddílů, které začaly opouštět své tělovýchovné jednoty a stávaly se opět samostatnými golfovými kluby. V roce 1992 Ing. Moučka z funkce prezidenta ČGF odstoupil a řízením federace byl pověřen Hanuš Goldscheider. To se již blížil konec společné republiky Čechů a Slováků. K rozdělení na dva samostatné státy došlo od 1.ledna 1993. Nástupnickou organizací po ČGF v České republice byl ČMGS. Na konferenci Českomoravského golfového svazu v roce 1993 bylo rozhodnuto používat nadále názvu Česká golfová federace (ČGF) a prezidentem této federace byl zvolen Hanuš Goldscheider. V témž roce se v Mariánských Lázních uskutečnilo Mistrovství Evropy družstev mužů. Během devadesátých let došlo k značnému nárůstu počtu hráčů a klubů. Vyrostla řada nových golfových hřišť. V České republice se podařilo, zvláště zásluhou Hanuše Goldscheidera, uspořádat několik profesionálních turnajů nejvyšší evropské profesionální ligy. Byla založena Profesionální golfová asociace České republiky, která sdružuje profesionální učitele golfu a profesionální závodní hráče golfu. Golf se stal na samém konci dvacátého století v České republice vyhledávaným a dynamicky se rozvíjícím sportem.

Vstup do jednadvacátého století byl v českém golfu poznamenán smrtí prezidenta ČGF Hanuše Goldscheidera. Novým prezidentem ČGF byl zvolen dlouholetý golfista, organizátor řady domácích i mezinárodních soutěží, člen a prezident Golf Clubu Mariánské Lázně, JUDr.Milan Veselý. Dynamický rozvoj golfu v České republice dále narůstal a jeho organizační řízení vyžadovalo a vyžaduje značné úsilí. Zmnohonásobil se počet hráčů, klubů i hřišť. Narůstu počtu hřišť se v tomto období významně podílela i přijatá zásada, že členem ČGF se může stát pouze klub, který je schopen samostatné sportovní činnosti na vlastním či smluvním hřišti, aniž by byl odkázán na „dobročinnost“ ostatních klubů. Tím došlo k rovnoměrnému rozvoji herních kapacit a členské základny. V současné době začíná Česká golfová federace počtem svých členů, klubů i rozsahem svých aktivit patřit mezi největší sportovní svazy v České republice.

Pro udržování styků s golfovým světem udělal nejvíce Hanuš Goldscheider. Na snímku (první zprava) s českým reprezentačním družstvem z konce šedesátých let.

Prokop Sedlák